

PERE VEGUÉ, PRIMER MESTRE DE L'ESCOLA

AURELI FONT, MESTRE DIRECTOR DE L'ORFEÓ GRANOLLERÍ

JOAN VEGUÉ, ACTUAL MESTRE DE L'ESCOLA

Els adictes i els adherits a l'Orfeó Granollerí

Com en altres poblacions catalanes, va crear-se a Granollers un orfeó, quina missió fonamental és la d'enlairar l'esperit públic, fent fruir a tothom, i en primer terme als orfeonistes, les belleses musicals, rublertes de l'ingènua poesia popular o de les grans idealitats dels genis.

L'estudi i l'interpretació de les cançons nascudes de l'ànima del poble, actuant en el cor i en la pensa dels cantors i l'auditori, desporten els sentiments que bateguen en el cor de la nostra gent, i els enlaira fins a la comprensió i estimació dels afectes universals i immutables que ajunten a tots els homes, fent-los consemblants i germans.

Les creacions dels genis musicals, que sobrepassen les fronteres de la pàtria llur, i examplant-se, escampen per tots els indrets sadollats de la mateixa civilització, les sublimes expressions artístiques de la veritat i la bellesa, arrelen i fan florir amb major ufana a cada poble, tota la intensitat dels seus propis afectes. L'«Orfeó Granollerí» va imposar-se entre nosaltres aquesta missió santa.

Molts, casi tots els que aquí conviuen, varen saber estimar la grandiositat de l'obra empresa.

Contrariament, no va faltar, ni era d'esperar que faltés, una minoria absolutament desentesa dels afans i dels èxits de l'«Orfeó Granollerí», prompte disposada a valer-se i aprofitar-se, com element i ocasió de lluita, de qualsevol incidència, per a convertir una idea i un instrument de comunió i elevació ciutadana, en motiu de discòrdies.

Els que varen benvoler a l'«Orfeó Granollerí» en les seves iniciacions, en la seva infantació, tindran, en el seu amor sincer a la obra cultural que realitza, una causa de joia fatima.

Els que, no havent-lo estimat mai, simulen are entusiasmes insincers, han d'amargar-se a sí mateixos, quan considerin que han volgut enverinar un ideal noble i generós.

Que cada hù senti els seus propis sentiments.

JOSEP COMA

Una idea

Plau-me l'escriure el present article. Aquesta mena d'enquesta que avui fa EL DEMÒCRATA, pot ésser la pedra fonamental d'una regeneració somniada i la llevor d'una transformació en la manera d'ésser del jovent granollerí.

Sempre que he assistit a quiscuna de les festes culturals o recreatives que ha organitzat «La Unió Lliberal», m'ha assaltat l'idea, que suscintament descriuré en aquestes ratlles. Quan he vist aquella munió de gent jove, aplegada en l'espaiosa sala d'espectacles, he pensat instintivament en la feina que cal fer, en aquesta gran casa, sobre tot quan en les grans diades la gentada es reuneix per a esplaiar-se en la vulgaritat d'un «ball d'orquestra».

«La Unió Lliberal», casa fundada per un aplec d'entusiastes republicans, en un temps en que, adalerats, cercaven el poder aplegar-se tots quan sospiraven fer idèntiques idees, al propi temps que per a constituir un baluart on s'hi estrellessin els embats dels que, en possessió d'idees caduques i reaccionàries, no donaven punt de repòs als que gosaven oposar-se, de paraula i obra a aitals raquíques aspiracions; és avui un gran Casal, susceptible de servir de base i fonament a la verdadera regeneració moral i material de Granollers. Compta ja avui amb tres seccions benemèrites: l'antiga i humanitària de segurs d'enfermetats i beneficència; l'escola d'infants, i, darrerament, l'institució musical anomenada «Orfeó Granollerí».

Aparentment sembla ja assolida, amb l'existència d'aquestes tres seccions, tota la potencialitat de la gran associació. Més, si tenim en compte les necessitats de la vida moderna i la natural pruija que tothom deu tenir en fer avençar, o quan menys en posar-se al nivell dels actuals progressos socials, veurem que la feina de l'associació, amb tot i

ésser importantíssima, tot just s'és embastada.

En efecte, tots els socis de «La Unió Lliberal», estaràn ja convençuts, i n'han donat proves alentant les seccions ja avui constituïdes, que la cultura, en tots els ordres i activitats personals, és la base més ferma de la prosperitat dels pobles. Doncs bé, l'associació deu ésser dirigida cap a la supressió de tot el què és més o menys supèrflu, i cap a la propulsió de tota obra que signifiqui una major il·lustració de tots i cada un dels socis. A aquest objecte, és urgent que, per part de la Junta de Govern, es posi en estudi, per a l'any que ve, el desenvolupament i aplicació d'un *pressupost de cultura*, tot l'extensament possible, compaginant la realització del mateix, amb els medis econòmics de que disposa l'associació, i d'altres que es podrien aportar amb la creació d'altres seccions que podessin sumar més nombre de voluntats, i fins simplement, per are, amb una ampliació de les avui existents.

Per a la realització d'aquest fi, creiem feina primordial la creació d'un Comitè de Cultura, que, compost dels senyors mestres de l'Escola, «Orfeó Granollerí» i «Esbart Artístic», i altres valiosos elements de l'associació, fessin una ponència estudiant la manera d'ampliar l'esfera d'acció d'una Escola per a l'ensenyament de l'obrer, en els diferents arts i oficis; i, per fi, crear una Escola d'educació física on es conreuessin els esports, sobre tot els educatius en tots sentits.

Com a medi de propaganda d'aquests fins, que constituïrien ja per sí sols una honra per l'associació i àdhuc per a Granollers, creiem fóra convenient que, per part d'una comissió especial d'entusiastes de l'idea, s'estudiés la forma de publicar un Butlletí mensual de l'associació, qual Butlletí s'hauria de repartir gratuïtament o per módic preu a tots els socis, i hauria de constar de les seccions següents: Una primera secció, essencialment política, responent a les idees de l'associació, amb el fi de fer ciutadans conscients en sos drets i deures socials i polítics; una secció econòmica, amb el balanç mensual, que, per sa importància, hauria de verificar l'associació; altre secció literària i pedagògica, portaveu de l'escola d'infants, ressenyant els treballs que, per sa importància, realitzen els alumnes, per a estímulo dels mateixos i exemple per als demés escolars; altra teatral, a càrrec de l'«Esbart